

Ög 223. Törnevalla kyrka.

Pl. 122.

Litteratur: W. 64.

Runstenen har blivit bekant först under 1800-talets första årtionden och låg då i kyrkgolvet; var vid P. A. Säves besök 1861 överbyggd av läktaren och därför oåtkomlig, varför den sannolikt på Säves anmaning upptogs ur golvet och restes. Då Nordenskjöld i början av 1870-talet besökte socknen, stod stenen rest på sin nuvarande plats, invid stigen över den öppna slätten väster om kyrkan, den s.k. Kyrkhagen.

Vänstra slingans runor äro i början skadade, att döma av den högra slingans längd äro här fyra runor bortvittrade. Endast fragment av en huvudstav kvarstår. Det inledande namnet, varav nu endast slutdelen **tin** är bevarad, har därför sannolikt, som Brate antar, varit Torsten.

Inskrift:¹¹

...tin : raistþi : stain : þana : iftir : þuri : mak : sin
 5 10 15 20 25 30

»(Tors)ten reste denna sten efter Torer, sin 'måg'.¹²»

Plansch 122b. Ög 223. Törnevalla kyrka. Foto Nordén 1941. [Jansson skriver 1947: Duger]

¹¹ Jansson skriver i PM 1947: R[uninskr]. och ö[öfvers]. utgå.

¹² [Nordéns fotnot] Om den äldre betydelsen hos ordet 'måg' se under Ög 193.

Detta dokument ingår i en digital utgåva av Arthur Nordéns supplement till Erik Brates Östergötlands runinskrifter. Manuset avslutades 1947 och var tänkt att tryckas 1948. Utgåvan publiceras fritt tillgänglig på Internet.

Texten innehåller inte nyare litteraturreferenser än 1947 och tar ingen hänsyn till modern runforskning och måste därför användas med stora reservationer. Arbetet med utgåvan avslutades 2024-12-31.